

Adam Važik
(1905-1982)

TRAMVAJ

ISKRA je svetlucnula na liri tramvaja
zvezda utamničena u nežnom srcu dalekozora
Onaj pregaženi čovek ah onaj mladi crnomanjasti
Kiosk s novinama baca senku palme
Gledajmo oslušujmo i palme
Koliko današnje novine koštaju lepotice iz kioska?
Čitam ih na glas i čujem tvoj glas
U tom kiosku bdi gomila očiju i čela
Iskra svetluca na liri tramvaja Stanica.
U tom kiosku među gladnim ljubavnicama ne mogoh
da nađem onu koju bih delimice zagrlio

U krvi zalaska sunca kolena žena!

Tramvaj me je uzneo i ugasio.

Iz zbirke *Semafori*, 1924.

(Izabrala i s poljskog prevela **Biserka Rajčić**)